

Vycházka do Arboreta Mendelovy univerzity, pátek 5. 7. 2024

Výstava Léto v zahradě a denivky

O svátku věrozvěstů Cyrila a Metoděje jsme se sešli k pohodové vycházce. Velké zklamání nás čekalo hned u vchodu, který byl téměř zatarasěn plotem stavby a již hotovou výškovou budovou. Na fotce to nevypadalo pěkně. Což potom skutečnost!

Dřívější pohled ze zahrady na Brno v dále je minulostí! Jak jsme se posléze dozvěděli, nikdo se vedení Arboreta neptal na povolení stavby, která se může v budoucnu ukázat jako problematická.

Hned v blízkosti správní budovy nás vítal záhon v plném slunci, novější sortiment denivek. Ale pozor, rostliny jsou jedovaté. Připojili jsme se k malé skupince, která již poslouchala výklad o zahradě. Proto naše návštěva byla zcela jiná než všechny předchozí.

Dvě hodiny jsme se zájem poslouchali zajímavosti o zahradě. Zde několik i pro vás:

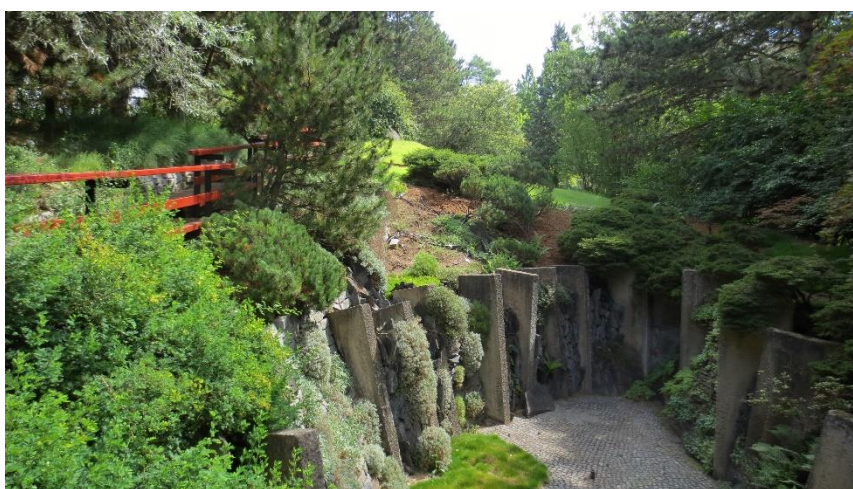
Myšlenka vzniku zahrady při Vysoké škole zemědělské vznikla již v roce 1926 a představovala jen malou plochu poblíž areálu školy. V návaznosti na tuto zahradu bylo v roce 1938 pro potřeby výuky lesních inženýrů založeno arboretum. 1. listopadu 1967 bylo vydáno rozhodnutí o výstavbě nové botanické zahrady.

V téže roce byla přičleněna sbírka orchidejí z původně soukromých sbírek Ing. J. Duška a doc. J. Křístka. V dnešní době je ve sbírce soustředěno 4000 taxonů tropických orchidejí, které pochází zejména z oblastí Střední a Jižní Ameriky, jihovýchodní Asie, Afriky (zejména Madagaskaru), Austrálie a Nové Guiney. Sběrka orchidejí je využívána studenty a učiteli univerzity pro výuku a výzkum v tomto oboru pěstování a množení rostlin. V den naší návštěvy byla uzavřena.

Jednou ze snah lidstva je posouvat hranice možného. Ať už jsou to lety do vesmíru či pokusy pěstovat broskve pod Tatrami. Jedním ze zahradnických či pěstitelských směrů v tomto odvětví lidské činnosti je pěstování teplomilných rostlin. V botanické zahradě se pěstují ve svahu v polozapuštěných záhonech. Na zimu se zakrývají průhlednými deskami. Pochází z teplých oblastí zejména Středomoří, ale i Kalifornie, Číny, Austrálie nebo Nového Zélandu.

Viděli jsme několik stromů granátového jablka i fíkovníků a dozvěděli se, že je lze pěstovat nejen na výslunných polohách. V teplejších oblastech republiky rodí v pohodě venku. Pokud si dáme práci a fíkovník zakryjeme na zimu, dá se vyzkoušet i v oblastech typu Českomoravská Vysočina. V ČR můžete najít tyto oblasti na www.fikovniky.com.

Velké plochy jsou vyhrazeny sbírkám bylin, obsahují asi 4000 taxonů. Rostliny jsou seskupeny podle geografického původu, rodů a původu. Zahrada je známá také sbírkou skalniček, pro kterou bylo vybudováno několik alpin. Asi největší jsme viděli v rokli na její jižní straně.

V nejstarší části zahrady rostou podrostové trvalky, v centrální části najdeme záhon trvalek vhodných na plné slunce a bazény s vodními a bahenními rostlinami. Zde jsme nejvíce obdivovali masožravé rostliny a krásné ryby v jezírku, plného kvetoucích vodních rostlin. Bylo tu příjemné posezení a co obdivovat.

Rozloučili jsme se také s průvodcem, kterým byl sám ředitel Botanické zahrady a arboreta, pan Ing. Michal Pavlík. Jeho výklad byl nejen zajímavý, poutavý, ale spojený s realitou zakládání zahrad, drobných rad pěstitelům a nechyběla i trocha humoru.

Ještě jednou vřele děkujeme za krásné dopoledne uprostřed krásy. Na pana Parkinsona všichni zapomněli a rozcházeli se svižným krokem ke svátečnímu obědu.

Poznámka: **Taxon** (množné číslo, z řeckého *ταξις*, *taxi*, „pořádání“) nebo *taxonomická jednotka*, je seskupení objektů nebo organismů, morfologicky odlišitelné od ostatních společným znakem a které lze přesněji také systematicky organizovat do hierarchie, počínaje vědeckou klasifikací.